

Ιερείς της Κωνσταντινουπόλεως, “από του χρέους μη κινούντες”

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σεβασμιώτατε δέσποτα*, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και συλλειτουργοί, ευχαριστώ πολύ που με καλέσατε για να σας ομιλήσω. Δεν έρχομαι εν σοφία λόγων, ούτε ως επιστήμων θεολόγος, ούτε για να τριχάσω την τρίχα.

Είμαι ένας καλογερόπαπας και απευθύνομαι σε παπάδες, με την παλαιά έννοια του όρου «παπάς», κι όχι με τη μειωτική που μας αποδίδουν σήμερα με τη λέξι «παπαδαριό». «Παπάς» είναι λέξις τιμητική και είναι χαϊδευτικό της λέξεως «πατήρ», και μετάφρασις της αραμαϊκής λέξεως «αββάς». Και η λέξις «παπάς» ή «παπίας» δεν είναι μακριά ετυμολογικώς από τη λέξι «πάπας», που τόσον έχει παρεξηγηθή εξ αιτίας της χρήσεώς της από τον επίσκοπο Ρώμης.

Τονίζω ότι ιερομόναχοι και έγγαμοι πρεσβύτεροι είμεθα ένα άνευ διακρίσεως «αγιότητας». Είμαι παπάς, είσθε παπάδες. Είμαι πρεσβύτερος, είσθε πρεσβύτεροι.

Δεν υπάρχει στην Εκκλησία του Χριστού διάκρισις μεταξύ έγγαμου και άγαμου κλήρου.

Όπου υπάρχει διάκρισις, εκεί υπάρχει αίρεσις. Διότι μία φορά, θυμάμαι, κάποιοι αρχιερείς, οι οποίοι προέρχονταν από οργανώσεις, είχαν επισκεφθεί το μοναστήρι όπου ήμουν καλόγηρος. Και λέγει τότε ο οικείος επίσκοπος, μακαριστός πλέον τώρα, πως την επομένη ημέρα θα ετελείτο μια «παρθενική Λειτουργία». Του λέγω:

—Τί εννοείτε;

Μου απαντά:

—Θα λειτουργήσουμε μόνον εμείς οι άγαμοι.

—Συγγνώμη, μα εγώ δεν θα λειτουργήσω, δεν θα έρθω.

—Γιατί; ερωτά.

Και του απαντώ:

—Πρώτον, διότι αυτό είναι εγκρατιτική αίρεσις, δεύτερον διότι οι Κανόνες της Εκκλησίας απαγορεύουν τη διάκρισι μεταξύ άγαμου και έγγαμου επί ποινή αφορισμού, και τρίτον διότι εγώ δεν είμαι παρθένος.

Εκεί τινάχτηκε! Λέει:

—Τι εννοείς;

—Εννοώ πως αν ο Μέγας Βασίλειος λέγει ότι «Και γυναίκα ου γινώσκω και παρθένος ουκ ειμί», εγώ δεν μπορώ να ισχυρισθώ πως είμαι παρθένος. Εξάλλου η Εκκλησία του Χριστού εκ των ανδρών μόνον ένα ονόμασε Παρθένο, τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο και Ευαγγελιστή. Οι υπόλοιποι είμαστε καθ' υπόνοιαν «παρθένοι».

Γι' αυτό λοιπόν, αγαπητοί μου, αισθάνομαι πολλήν την οικειότητα ανάμεσά σας. Άλλωστε να ξέρετε πως οι καλύτεροί μου φίλοι είναι οι έγγαμοι κληρικοί. Και χαίρω ιδιαιτέρως όταν έρχονται στο μοναστήρι μας και λειτουργούν. Διότι δεν είναι σωστό κάποιοι αρχιμανδρίτες των 20 και 25 χρόνων να περιφρονούν κληρικούς έγγαμους 80 – 85 χρόνων.

Αλλά «περί την νύσσαν τον πώλον κεντώ», για να θυμηθώ τον άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Ο νους μου πετά προς την Κωνσταντινούπολι την αγαπημένη. Εκεί θέλω να μεταφέρω και την αγάπη σας. Δεν θα σας μιλήσω για τους ναούς της, ούτε για τ' αγιάσματά της, ούτε για τα κάστρα της. Δεν θα σας μιλήσω ούτε για τον Πατριάρχη και την πατριαρχική αυλή. Γι' αυτά μιλούν πολλοί και έχουν γράψει πολλά και γράφουν εισέτι.

Θα σας απασχολήσω με κάτι, που κανείς μέχρι τώρα δεν καταπιάστηκε. Θα σας μιλήσω για συναδέλφους. Για τους δικούς σας ανθρώπους. Για τους παπάδες της Πόλης. Γι' αυτούς τους ήρωες, για τους οποίους κανείς δεν ομιλεί, κανείς δεν γράφει. Θα σας μιλήσω για όσα έχω ακούσει, για όσα έχω δη, για όσα οι ίδιοι μου έχουν διηγηθή. Ιερείς με οικογένειες, σε μακρινές ξεχασμένες ενορίες, χωρίς ενορίτες, σ' ένα περιβάλλον εχθρικό. Ιστορίες άγνωστες, άλλες συγκινητικές, άλλες ηρωικές, αλλά όλες ενδιαφέρουσες. Φυσικά θα αναφερθώ ενδεικτικά σε πολύ λίγα, διότι δεν θα ήτο δυνατόν να αναφέρω στην αγάπη σας όλα όσα γνωρίζω.

Για να κάνουμε και μια σύγκρισι μεταξύ αυτών και ημών. Διότι παραπονούμεθα πολλάκις, αλλά χωρίς λόγο και αιτία.

Ζούν οι ταπεινοί λευίτες της Κωνσταντινουπόλεως σε ένα εχθρικό περιβάλλον. Δεν γνωρίζουν από που και από ποιόν θα έρθη η βρισιά, η πέτρα, το φτύσιμο. Λίγο να διαταραχθούν οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, αυτοί πληρώνουν τα σπασμένα.

Επίσης γνωρίζουν ότι εκεί είναι μόνιμοι. Κάθε φυγή προς τα εδώ ή το εξωτερικό

σημαίνει καθαίρεσις. Και όμως, μένουν εκεί από του χρέους μή κινούντες. Ωσάν τον στρατιώτη μιας πύλης στην Πομπηία. Η λάβα του Βεζούβιου ήρθε και τον εκάλυψε, μα εκείνος έμεινε ακίνητος φρουρός μιας διαταγής, να μη εγκαταλείψη την πύλη. Και στις ανασκαφές βρέθηκε πετρωμένος απ' τη λάβα με το δόρυ στο χέρι, στην πύλη.

[Συνεχίζεται]

* Ομιλία σε Ιερατική Σύναξη των εφημερίων της Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπότνης και Σητείας, που πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Φωτεινής Ιεραπέτρας.